

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056206400/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

Nik uden Betænkning, for han vidste, at hun havde fulgt ham med Øjnene.

Bibliotekaren skred foran ham op ad den knirkende Trappe. Han mødte altid punktligt paa Slaget, hver Dag friskt barberet, med en blændende hvid Flip højt op over den røde Nakkes tynde hvide Haar. Han sagde aldrig et Ord, men gik lige til sin Pult, hvor alle Aviserne ventede ham. Assistenternes Forespørgsler gik altid gennem Underbibliotekaren og besvaredes i de fleste Tilfælde kun af et Nik eller en Hovedrysten, begge lige stumme.

I snart halvhundrede Aar havde han slidt den gamle hvidskurede Trappe. Han havde ført et samvittighedsfuldt og velordnet Liv paa en Gage, der langsomt var steget til et sorgfrit Udkomme. Biblioteket var i mønsterværdig Orden, og hans egen Hjerne var med Tiden bleven en kæmpe-mæssig Universalkatalog, der rummede Titlerne paa Hundredtusinder af Bind. Hans Hukommelse var forbavsende: Han kendte Alverdens Forfatter-navne, deres Produktion, om den var i Folio, Kvart eller Oktav, Oplagens Antal, hvorefter han vurderede deres Betydning, — han havde kort sagt slaaet Titelbladet op paa alle Værkerne i det ganske Bibliotek, men til sin store Sorg kun magtet at kigge et forsvindende Antal igennem. — Ak, et Menneskes Kræfter er saa begrænsede.